

**DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ D'ASSUMPTES
INSTITUCIONALS I GENERALS
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2002

Núm. 36

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort**

Sessió celebrada dia 24 d'abril del 2002

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 1134/02, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, del Conseller de Presidència, per tal d'informar sobre la instrucció de l'expedient relatiu a una presumpta incompatibilitat de la Sra. Aina Maria Salom i Soler, Consellera de Salut i Consum. 434

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, comencem la sessió d'avui, i en primer lloc demanaria als diferents portaveus o diputats si hi ha substitucions.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Sí, Aina Castillo substitueix Francesc Fiol.

EL SR. RAMON I JUAN:

Miquel Ramon substitueix Josep Portella.

LA SRA. SALOM I COLL:

Maria Salom substitueix Joan Verger.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Margalida Capó substitueix Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions?

Compareixença RGE núm. 1134/02, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, pertanyents al Grup Parlamentari Popular, del Conseller de Presidència, per tal d'informar sobre la instrucció de l'expedient relatiu a una presumpta incompatibilitat de la Sra. Aina Maria Salom i Soler, Consellera de Salut i Consum.

Passaríem, tot seguit, al primer punt i únic de l'ordre del dia, que és la compareixença RGE núm. 1134/02, del Conseller de Presidència, per tal d'informar sobre la instrucció de l'expedient sobre una presumpta incompatibilitat de la Sra. Aina Salom i Soler, consellera de Salut i Consum.

El Sr. Conseller no ve acompanyat de ningú. Per tant, té la paraula el Sr. Antoni Garcías i Coll per fer l'exposició oral sense límit de temps.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, avui vull aportar davant aquesta comissió totes les dades necessàries per concloure d'una vegada un tema que únicament ha estat essent explotat per part d'un partit polític amb una clara intenció, danyar la imatge del Govern de les Illes Balears i especialment d'un dels seus membres, i dic això perquè és de pura lògica entendre el següent: si una persona és propietària d'un immoble, d'una farmàcia o d'un hotel, o del que sigui, no vendrà aquesta propietat per poder-se dedicar a la política; no regalarà aquesta propietat per defensar els interessos públics, no ho farà i no ho ha de fer. El que farà i el que ha de fer és deixar la gestió del negoci en qüestió, nomenar un substitut en el cas de la titularitat d'una farmàcia, i dedicar-

se únicament i exclusivament a la defensa dels interessos de la comunitat, i el que no ha de fer mai és aprofitar-se de la seva situació com a alt càrrec per beneficiar el seu negoci.

La Sra. Salom ha complert amb tot això. Ha nomenat un substitut, ha deixat totalment la gestió de la farmàcia, només conserva la seva propietat i en cap cas no ha aprofitat el seu càrrec per beneficiar aquest establiment.

Però primer de tot vull fer una exposició detallada dels diversos tràmits que acabaren amb l'arxiu de les actuacions informatives iniciades a conseqüència de la denúncia formulada pel Partit Popular contra la consellera de Salut. El 31 de juliol del 2001 el Partit Popular i el Grup Parlamentari Popular presentaren una denúncia davant el Consell de Govern on sol·licitaven que s'iniciés un expedient sancionador per presumpta incompatibilitat de la consellera de Salut. El dia 2 d'agost vaig passar la denúncia al secretari general tècnic de la Conselleria de Presidència perquè dugués a terme les investigacions necessàries dins un procediment d'informació reservada, i vull remarcar això, el tipus de procediment, perquè és ben diferent un procediment d'informació reservada d'un expedient sancionador. Les actuacions prèvies de caràcter reservat constitueixen una fase anterior a la decisió d'incoar expedient sancionador o d'arxivar les actuacions; és potestativa, no formalitzada i reservada i, per tant, no ha de transcendir, i té la finalitat de determinar si existeix, a nivell indicatiu, algun element que aconselli o no incoar l'expedient sancionador.

L'expedient sancionador, per la seva part, és un procediment totalment reglat en el qual s'han de seguir obligatòriament una sèrie de fases i tràmits, resolució d'inici de l'expedient, nomenament d'instructor i secretari, pràctica de diligències, tràmit d'audiència, obertura de període de prova, emissió d'informes d'òrgans administratius, etc. Per tant, com vostès veuen les diferències són ben clares.

El mes de setembre es varen iniciar les actuacions prèvies de caràcter reservat amb l'objecte de determinar si realment existien circumstàncies que justificassin l'inici de l'expedient sancionador. L'octubre es va remetre còpia de la denúncia a la Sra. Salom perquè formulés les al·legacions oportunes. El 12 de novembre la Sra. Salom va presentar aquest escrit d'al·legacions, en el qual s'explicava que, en aplicació de l'article 11 de la Llei 7/1998, d'ordenació farmacèutica, va nomenar un farmacèutic substitut amb l'objectiu, precisament, de poder desenvolupar el seu càrrec com a consellera sense por de caure en cap incompatibilitat.

En aquest sentit la consellera no ha fet més que complir el sistema ideat pel Partit Popular en el cas que un farmacèutic amb una oficina de farmàcia accedeixi a un càrrec públic, és a dir, nomenar un substitut. No puc entendre, idò, quines raons sustenten la campanya del Partit Popular, a no ser que, com he dit al principi, novament hagin optat per desprestigiar. Si un Govern del Partit Popular estableix com ho ha de fer un farmacèutic per poder ser alt càrrec, per què els molesta tant que la consellera del pacte compleixi la legalitat que vostès mateixos implantaren? Pensen una mica.

Imaginem que només tenim la Llei 2/1996, d'incompatibilitats dels membres del Govern i dels alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears. En el seu article 4.1 diu textualment que "els membres del Govern de la comunitat autònoma, directors generals i secretaris generals tècnics, exerciran les seves funcions en règim de dedicació absoluta i exclusiva, i no podran compatibilitzar-les amb el desenvolupament, per si o mitjançant substitució o apoderament, de qualsevol altre lloc, càrrec, representació, professió o activitat, siguin de caràcter públic o privat, per compte propi o aliè, i de la mateixa manera tampoc no podran percebre qualsevol altra remuneració que no sigui la correspon al càrrec o lloc de feina del qual es derivi la incompatibilitat".

Però vet aquí que arriba l'any 98 i, governant el Partit Popular, s'aprova la Llei d'ordenació farmacèutica, que estipula en el seu article 11 que la Conselleria de Sanitat i Consum procedirà a nomenar un farmacèutic substituït prèvia sol·licitud del titular de la farmàcia, en el supòsit que concorrin en el farmacèutic titular o regent circumstàncies de caràcter excepcional i limitades en el temps com, entre d'altres, és l'ocupació de càrrec públic. És a dir, varen ser vostès mateixos que obriren la porta perquè un farmacèutic pogués ser nomenat alt càrrec i mantenir la propietat de la farmàcia sense caure en cap incompatibilitat. Aquest article 11 determina també que el farmacèutic substituït tindrà les mateixes funcions i responsabilitats professionals que el titular o regent. Vostès, senyors diputats del Partit Popular, varen preveure i legislar l'excepció mitjançant la qual la Sra. Salom pot fer compatible el seu càrrec com a consellera amb la propietat de la seva farmàcia, i ara la critiquen per ajustar-se a la legalitat.

El mes de desembre em notificaren la presentació de l'escrit d'al·legacions de la Sra. Salom, i el secretari general tècnic em presentà també una proposta d'acord mitjançant la qual s'arxivaven les actuacions corresponents a l'expedient d'informació reservada obert a conseqüència de la denúncia del Partit Popular. El Consell de Govern de 21 de desembre del 2001 va aprovar aquest acord, en el qual es feia constar que no s'apreciava en la Sra. Salom motiu d'incompatibilitat en l'exercici del càrrec de consellera.

L'argumentació en què es basava aquest acord era la següent: Primer, la legislació autonòmica sobre ordenació farmacèutica preveu el nomenament d'un substituït amb les mateixes funcions i responsabilitat professionals que la persona titular, propietària de la farmàcia, quan concorrin circumstàncies de caràcter excepcional i limitades en el temps, com és l'ocupació d'un càrrec públic. La denúncia formulada pel Partit Popular es fonamenta en el fet que, amb el nomenament d'un substituït per part de la Sra. Salom, es manté la incompatibilitat econòmica i funcional de la titularitat per exercir el càrrec de consellera. No obstant això, segons la Llei d'incompatibilitats dels membres del Govern, la titularitat d'un bé o d'una empresa no es pot confondre amb l'exercici de l'activitat de la mateixa. Com he dit abans, l'article 11 de la Llei d'ordenació farmacèutica estableix com ho pot fer el titular d'una farmàcia per no caure en cap incompatibilitat de les enumerades a l'article 4 de la Llei d'incompatibilitats de l'any 96, és a dir, nomenar un substituït. Aquesta és l'excepció que vostès introduïren.

Per tant, tenint en compte que la consellera va nomenar un substituït, que es va apartar de la gestió i que la titularitat d'una empresa o negoci no és per si mateixa motiu d'incompatibilitat, el Consell de Govern va decidir arxivar l'expedient obert.

A principis de gener es va produir la remissió d'una còpia compulsada de l'acord del Consell de Govern tant al Partit Popular com al Grup Parlamentari Popular. Dia 24 de gener es va presentar un escrit del Grup Parlamentari Popular i del Partit Popular mitjançant el qual se sol·licitava la correcció de les presumptes errades de l'acord del Consell de Govern del 21/12/2001. La greu errada que vostès varen manifestar públicament consistia en el fet que no s'havia fet constar en l'escrit de notificació de l'acord del Consell de Govern els recursos que es podien presentar contra el mateix. Tres dies després el secretari general tècnic va remetre la correcció de l'errada al Partit Popular i al Grup Parlamentari Popular.

A principis de febrer el Partit Popular i el Grup Parlamentari Popular varen presentar un escrit davant la secretaria general tècnica sol·licitant nota registral del Registre d'Incompatibilitats corresponent a la Sra. Aina Salom i Soler, consellera de Salut i Consum, i el dia 25 de febrer es va remetre la nota registral al Partit Popular i al Grup Parlamentari Popular.

A mitjan de març el Partit Popular i el Grup Parlamentari Popular presentaren un recurs de reposició contra l'acord del Consell de Govern de l'arxiu de l'expedient. Els arguments del recurs són breument exposats i són els següents: Primer, nul·litat de l'acord..., els arguments que donava el Partit Popular i que dona el Partit Popular són: nul·litat de l'acord del Consell de Govern de 21/12/2001 per manca de l'abstenció de la consellera de Salut; falta d'esbrinament dels fets denunciats en l'expedient obert a conseqüència de la denúncia del Partit Popular i del Grup Parlamentari Popular; falta de verificació del nomenament del substituït. En el recurs s'al·lega que no s'ha demanat a la Sra. Salom per què no ha regulat el servei farmacèutic en els centres sociosanitaris; i, per últim, falta de comprovació de l'existència o inexistència de convenis o contracte de la farmàcia amb les administracions públiques. Aquests són els cinc punts en què es basa el recurs del Partit Popular. Actualment aquest recurs de reposició està essent estudiat per ser contestat pels Serveis Jurídics de la comunitat autònoma.

Però, no obstant això, respecte a les argumentacions del Grup Parlamentari Popular, puc dir que pareixen, més que res, un intent de mantenir viva una polèmica creada per un partit i un grup parlamentari sota el principi tan gastat de "calúnia que qualche cosa queda".

Respecte de la nul·litat de l'acord del Consell de Govern de 21/12/2001 per manca de l'abstenció de la consellera de Salut, els puc dir que no existeix cap motiu de nul·litat. En relació a la falta d'abstenció de la consellera en la sessió del Consell de Govern de 21 de desembre el primer que s'ha de dir és que l'article 28.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i de procediment administratiu comú, disposa literalment que "l'actuació d'autoritats i personal al servei de les administracions

públiques en els quals concorren motius d'abstenció no implica necessàriament la invalidesa dels actes en què hagin intervingut". La jurisprudència diu que s'ha de valorar en cada cas la incidència de l'actuació de l'autoritat o funcionari i, en concret, la intervenció de l'autoritat sotmesa a motiu d'abstenció només provoca la nul·litat de l'acord quan aquesta intervenció ha estat determinant en l'adopció de l'acord, és a dir, quan la seva abstenció o absència hagués implicat un resultat diferent en la votació per a la presa de decisió. La jurisprudència és unànime i constant en aquest tema, i així per exemple ens trobam amb les sentències del Tribunal Suprem de 27 de gener del 2000 i de 16 de setembre del 99, dictades per la Sala del Contenciós Administratiu en els recursos de cassació número 4.997/1994 i número 3.343/1994. Respectivament les sentències de 18 de maig del 76 i de 26 de gener del 82 diuen expressament que, com que es va prendre l'acord per unanimitat, l'eliminació de l'autoritat que degué abstenir-se no hagués alterat el resultat de la votació i, per tant, mantenen l'eficàcia de l'acte recorregut.

L'acord de Consell de Govern de 21 de desembre del 2001 d'arxiu d'actuacions obertes a conseqüència de la denúncia per presumpta incompatibilitat de la consellera es va adoptar per unanimitat. És evident que l'absència de la consellera no hagués canviat el sentit de la votació per a l'adopció d'acord. La conclusió és clara: la presència de la consellera no va tenir transcendència en la validesa de l'acte.

En segon lloc critiquen els senyors diputats del Grup Parlamentari Popular la falta d'esbrinament dels fets denunciats a l'expedient obert a conseqüència de la denúncia. Ja els he explicat que una cosa és un expedient d'informació reservada i una altra molt distinta un expedient sancionador. La Secretaria General Tècnica no és una fiscalia, senyors diputats; la seva tasca s'ha limitat en aquest cas a realitzar les passes necessàries per comprovar si existia o no incompatibilitat. Llei en mà i nomenat un farmacèutic substituït aquesta incompatibilitat no existeix, els agradi o no; no existeix cap incompatibilitat.

També argumenten en el seu recurs que existeix una falta de verificació del nomenament del substituït. En relació a aquesta qüestió s'ha de dir en primer lloc que són els mateixos denunciants els que ja fan referència al substituït en el seu escrit de denúncia. Per tant reconeixen que hi ha substituït. Per altra banda s'ha de significar que el secretari general tècnic, com a encarregat i responsable de l'òrgan administratiu del tema de les incompatibilitats i en el context de la fase d'actuacions reservades que marca la llei, va verificar l'existència del nomenament del substituït.

Una altra de les seves al·legacions se centra en el fet que no s'ha demanat a la Sra. Salom per què no ha regulat els serveis farmacèutics en els centres socio-sanitaris. La resposta és ben senzilla. La Llei d'ordenació farmacèutica de l'any 1998 preveu tres possibilitats respecte a la regulació dels serveis farmacèutics en els centres socio-sanitaris: No tenir res; això passa a moltes comunitats autònomes; la pràctica i el sentit comú fan que el mercat apliqui el criteri de proximitat, quan tenim mal de cap a quina farmàcia acudim. Tenir un dipòsit

autoritzat gestionat per una farmàcia de la zona; aquesta possibilitat -i vull fer un incís- amb aquesta possibilitat el Consell Insular de Mallorca sol·licita el 20 de juliol del 2001 l'autorització de la Conselleria de Sanitat d'un dipòsit de medicaments per a la Llar dels Ancians; menys d'un mes després, el 14 d'agost, la Conselleria de Sanitat ja havia autoritzat aquest dipòsit. I això no és tot, no tan sols autoritza, com és la seva obligació, la creació d'un instrument del dipòsit farmacèutic, que esdevé necessari, sinó que també anuncia públicament que la farmàcia Salom no es presentarà al concurs que la Llar d'Ancians convoqui per al subministrament de medicaments, al concurs que convoqui el Consell Insular, i a aquesta renúncia, senyors diputats, sí que no hi estava obligada. Mirin si és fàcil comprovar que la consellera en cap no s'ha aprofitat del seu càrrec per beneficiar la seva farmàcia. La tercera possibilitat existent per als centres socio-sanitaris és la de tenir un servei de farmàcia propi. Des que s'han assumit les transferències, com que ja tenim la informació hem iniciat els treballs mitjançant la nova Direcció General de Farmàcia perquè aquells centres socio-sanitaris puguin tenir un servei de farmàcia propi.

Una altra de les al·legacions del seu recurs fa referència a la falta de comprovació de l'existència o inexistència de convenis o contractes de la farmàcia amb les administracions públiques. Primer de tot, senyors diputats, senyores diputades del Grup Parlamentari Popular els ho vull tornar a explicar. El Govern no ha d'actuar com una fiscalia. Si vostès denuncien una presumpta incompatibilitat la bona fe m'ha de dur a pensar que ho fan perquè tenen proves i, si tenen proves, les han de presentar. En segon lloc, senyors i senyores diputades, és públic i notori, perquè així ho ha manifestat la consellera en reiterades intervencions, que fa molts d'anys que la Llar d'Ancians depèn del Consell Insular de Mallorca, dependent del Consell Insular de Mallorca, perdó, compra les medecines a la seva farmàcia perquè és la més propera. També ha estat la consellera que ha recordat que, igualment per ser la més propera, la seva farmàcia ha subministrat durant 10 anys el gènere al centre Margalida Femenias, dependent de l'Ajuntament de Palma. Realment no em diguin que no tenien fàcil comprovar si existia o no qualche tipus de contracte. El PP presidia el Consell Insular de Mallorca durant molts d'anys, del qual depenia la Llar d'Ancians, i ha estat comprant medicaments a la farmàcia Salom. I no diguem res de l'ajuntament i el centre Margalida Femenias. Per tant, era fàcil trobar aquest comprovant que vostès demanaven.

Per tant, el que acusa ha de presentar les proves, senyors diputats; aquesta és una lliçó bàsica de la Justícia, i vostès, a pesar de tenir tots els mitjans possibles a la seva mà, no n'han presentat cap ni una. Saben per què no n'han presentat cap ni una? Simplement perquè aquests contractes no existeixen, ni amb l'Ajuntament de Palma ni amb el Consell Insular; només es tractava d'un costum i, per tant, no hi havia cap contracte. I tampoc no existeix, tal com ha afirmat públicament la Sra. Salom, cap contracte de cap tipus entre el Govern i els seus organismes dependents amb la farmàcia en qüestió.

Pel que fa a la seva argumentació respecte al fet que, amb les noves competències assumides per l'Ib-salut, les receptes

es converteixen en contracte, bé, això és tan ridícul que no sé si contestar. Les receptes que dispensa Ib-salut no estipulen on han d'anar els malalts a comprar la medecina, no obliguen els malalts a comprar-la, no comprometen el malalt ni tan sols a comprar-la. Una recepta no és un contracte, un concert o un conveni. No és un pacte de voluntats que es pot dur als tribunals si una de les parts incompleix el que s'ha estipulat. No podem, en definitiva, perseguir ningú perquè no han comprat els antibiòtics que li ha receptat el metge; el pacient pot fer cas del que li diu la recepta i comprar el medicament o no, i anar a la farmàcia que vulgui.

Senyors diputats, una mica de seriositat. Estic segur que molts de vostès estan més que farts de sentir parlar d'aquest tema. La política és qualque cosa més que intentar fer mal al contrari.

(Remor de veus)

Senyors diputats del Partit Popular, si realment creuen que hi ha delictes, i els dic i els repetesc que si realment creuen que hi ha incompatibilitat vagin als jutjats i aportin tota la documentació que creguin convenient. Torn a repetir: vagin als jutjats i aportin tota la documentació que creguin convenient. Si només juguen una vegada més a embrutar la vida política d'aquesta comunitat, pensin que després de tres anys ja és hora de començar a practicar una oposició responsable i distingir una línia que marqui els límits entre el que permet una bona crítica política i el que no.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Garcías. Ara es pot fer una suspensió per un temps màxim de 45 minuts, per menys temps o continuar. Demano als portaveus si desitgen una aturada o si volen continuar.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Per part del Grup Popular no importa recés.

LA SRA. PRESIDENTA:

Els altres grups el mateix? Idò continuam, i per tal de formular preguntes o observacions procedeix donar la paraula al responsable del PSM, Sr. Cecili Buele.

Doncs..., com que ha demanat la compareixença el Partit Popular té la paraula la Sra. Castillo.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot agrair al Sr. Garcías la seva compareixença per aclarir..., bé, per intentar aclarir un poquet més aquesta situació, i després dir-li que en cap cas, i que quedí clar, en cap cas el Grup Parlamentari Popular està duent a terme una campanya de desprestigi cap a cap conseller del Govern que governa aquesta comunitat

autònoma. En cap cas, Sr. Garcías. El Partit Popular i el Grup Parlamentari Popular el que intenten a través d'aquesta denúncia i a través d'aquesta compareixença és mantenir la legalitat, intentar que aquest govern compleixi la legalitat vigent a la nostra comunitat i que no la boti a la torera. Això és l'única intenció que tenen el Partit Popular i el Grup Parlamentari Popular darrere les nostres intervencions.

I entrarem en matèria, Sr. Garcías. Li diré que nosaltres no hem vingut a parlar avui del fons de la qüestió, nosaltres no hem vingut avui a parlar de si la consellera de Salut, la Sra. Aina Salom, és compatible o no és compatible. Nosaltres avui hem vingut a parlar de la instrucció de l'expedient d'aquesta presumpta incompatibilitat. Li hem demanat la seva compareixença, Sr. Garcías, perquè precisament sota la seva responsabilitat està la instructor de l'expedient, que és el secretari general de Presidència, el Sr. Pozuelo. Per tant ens basarem únicament i exclusivament en la instrucció.

És cert que el Partit Popular i el Grup Parlamentari Popular varen presentar aquesta denúncia dia 31 de juliol perquè consideràvem que hi havia una presumpta incompatibilitat pel fet de compaginar el càrrec de la consellera amb la titularitat de la farmàcia, i també pel fet que aquesta farmàcia era proveïdora del Consell Insular de Mallorca, tant dels medicaments sense recepta com de tots els medicaments que els residents prenen amb recepta, perquè és famosa també ja la visió del carretó de compra que du els medicaments als residents una vegada que han duit totes les receptes des del Consell Insular de Mallorca. En definitiva, aquesta era la nostra denúncia, la nostra preocupació per si hi pogué haver una possible incompatibilitat i, això, vàrem voler posar-ho en coneixement del Govern, perquè vàrem seguir el procediment que estava establert a la Llei 2/96, d'incompatibilitat dels membres del Govern. Vàrem seguir el procediment que està assenyalat per a aquesta situació.

I, efectivament, vostè ho ha dit, el que tocava era fer una informació reservada. Però una informació reservada és això, és a dir, hi ha d'haver una sèrie d'actuacions tendents a aclarir si efectivament els fets denunciats són reals, si realment els fets són certs, o si no ho són, però nosaltres no teníem per què aportar tota aquesta activitat probatòria que vostè diu, Sr. Garcías. Vostès precisament la informació reservada és per això, perquè si no fes falta que vostès fessin cap activitat probatòria tampoc no faria falta cap informació reservada, és a dir, vostès, la seva obligació era que a la informació reservada fessin actuacions tendents a comprovar si efectivament es podia incomplir la Llei d'incompatibilitats per part d'aquesta senyora o no.

Per tant, entrem aquí, entrem a la instrucció. Hem de dir que nosaltres vàrem rebre entrat el gener, no record bé el dia, l'acord del Consell de Govern de 21 de desembre que, per cert, no sé per què es va tardar tant a arribar al Grup Parlamentari Popular i al Partit Popular, però bé, en definitiva és que a mitjan gener vàrem rebre l'acord d'arxiu d'aquestes actuacions, i el primer que vàrem fer va ser anar a veure l'expedient que s'havia instruït per concloure l'arxiu de les actuacions. Vàrem anar a Presidència i ens varen negar la vista de l'expedient; ens varen

negar la vista i li puc dir..., no, no li puc concretar el dia, francament no me'n record, però hi vàrem anar, perquè jo hi vaig anar personalment amb l'assessor jurídic del Grup Parlamentari Popular i ens varen dir que no podíem accedir a aquest expedient. Ens ho varen negar quan tenim dret a la vista de l'expedient. La solució que ens donaren és que presentàssim un escrit on demanàssim la còpia de l'expedient i que ja ens la remetrien. No entenem per què ens varen negar la vista però, bé, ens la negaren i vàrem presentar l'escrit i vàrem demanar la còpia.

L'endemà, això és vera, no tardaren molt, varen enviar la còpia de l'expedient, un expedient que tenc aquí, un expedient així de prim, que no conté més que l'acord que vostè ha dit d'iniciar la informació reservada, bé, perdó, la denúncia del Partit Popular, la informació d'acordar la instrucció de l'expedient i les al·legacions de la Sra. Aina Salom. Res més. I la resolució d'arxiu de denúncia, curiosament amb unes al·legacions, amb uns fonaments idèntics a les al·legacions de la Sra. Salom, que es basen en dues coses principalment: en el nomenament d'un substitut i en el fet que l'activitat de la farmàcia era administració de patrimoni i no era activitat econòmica i que, per tant, era una activitat, era una de les coses que permetia la Llei d'incompatibilitats, l'administració de patrimoni, i que per tant no hi havia motiu per pensar que hi havia una incompatibilitat.

Però, Sr. Garcías, jo li donaré una segona oportunitat i li demanaré una sèrie de qüestions a veure si vostè, que és el motiu pel qual vostè compareix avui aquí davant aquesta comissió, em pot explicar el perquè d'una sèrie de qüestions que nosaltres consideram que són molt greus. Vostè pot riure, Sr. Garcías, però són molt greus perquè indiquen que allò que no hi ha hagut és transparència en la instrucció d'aquest expedient, sinó que el que han intentat fer és encobrir una situació que per a nosaltres és bastant irregular.

Per què només són les al·legacions de la Sra. Salom a l'expedient?, per què no han fet cap altra activitat probatòria? No em vengui que som nosaltres que hauríem d'aportar tota l'activitat probatòria perquè vostè, si té coneixement del fet que es pot estar complint una irregularitat, vostè hauria d'haver demanat com a mínim documentació al Consell Insular, que era una de les coses que nosaltres denunciàvem, i no va fer absolutament res. Vostè diu que el secretari general de Presidència, el Sr. Pozuelo, va verificar el nomenament d'aquest substitut de la farmàcia de la Sra. Salom. No consta a l'expedient, Sr. Garcías; per tant no és vera que es va verificar, no es va fer res, perquè si s'hagués verificat s'hauria d'haver incorporat a l'expedient, i si no digui'ns per què no s'ha incorporat a l'expedient.

I una qüestió molt important, i és que dins l'expedient no hi ha cap informe jurídic, ni dels Serveis Jurídics del Govern ni, com es va dir a un mitjà de comunicació, concretament local, del Consell Consultiu. Vostès varen anunciar que aquesta resolució d'arxiu de la incompatibilitat s'havia basat en un informe del Consell Consultiu, varen implicar fins i tot -fixi's si és greu la circumstància- varen implicar i tot tot un òrgan com és el Consell Consultiu de la comunitat autònoma, i aquest

informe no existeix, no existeix, s'ha..., bé, vostè m'ho confirmarà avui mateix però, bé, jo he d'entendre que si a l'expedient no l'han incorporat és perquè no existeix. Vostè em confirmarà si és vera o no és vera.

Per una altra banda el Sr. Pozuelo, l'instructor de l'expedient, precisament és qui té al seu càrrec el Registre de patrimoni i d'interessos i activitats econòmiques de tots els membres del Govern. Per tant no hagués resultat massa complicat el fet que el Sr. Pozuelo incorporàs a aquest expedient una nota o una certificació de com havia declarat la Sra. Salom aquesta farmàcia, i si ho hagués fet, Sr. Garcías, perquè miri per on, ja que no ho va fer el Sr. Pozuelo ho vàrem demanar nosaltres com a denunciants, vàrem demanar com havia declarat aquesta senyora la titularitat d'aquesta farmàcia i tenim aquí el certificat on diu que precisament l'ha declarada com a activitat econòmica, és a dir, per un banda les al·legacions i el seu acord del Consell de Govern diuen que és administració de patrimoni, però resulta que en el juliol del 99 quan aquesta senyora, la Sra. Salom ha de declarar la seva farmàcia, no la declara com a patrimoni ni molt manco, sinó que la declara com a activitat econòmica. Per tant, Sr. Garcías no hagués calgut fer massa feina per comprovar aquest fet perquè el Sr. Pozuelo tenia en el seu càrrec, com li he dit, els registres. També li puc dir una altra cosa, les factures del consell insular que també haguéssim pogut demanar i no les hem demanades, les factures del consell insular van a nom de la Sra. Aina Salom i Soler. Per tant, és evident ja que és una activitat econòmica i que no és una administració de patrimoni. Per arribar a aquesta conclusió Sr. Garcías no feia falta molta feina, només havien d'instruir un expedient enlloc de passar per damunt.

En definitiva també li puc dir que la resolució, vostè segurament m'ho negarà, però sí he de deixar almanco el dubte que l'acord de Consell de Govern fos de dia 21 de desembre, en canvi no ens ho notifiquessin fins a mitjans de gener. Jo no sé si això va ser precisament per estalviar-se pronunciar-se damunt el fet que la situació havia, no variat, però sí s'havia vist agreujada després de les transferències de les competències de sanitat, perquè Sr. Garcías, la Sra. Salom les receptes que es compren a la farmàcia de la Sra. Salom, consellera de Salut, resulta que les paga un òrgan que depèn de la consellera de Salut. Per tant, vostè dirà el que vulgui però guapo en tot cas no ho és en cap moment.

Respecte a l'abstenció de la Sra. Salom de la presa de l'acord d'arxiu de l'expedient, miri vostè em pot llegir tots els articles que vulgui, no estam davant una qüestió jurídica Sr. Garcías ni molt menys, la qüestió jurídica ja la resoldran els tribunals, perquè també he de dir que el recurs de reposició que vostè ha dit que estan els serveis jurídics del Govern, ha passat el termini per contestar i per tant, nosaltres ara ja només ens queda acudir als tribunals, és a dir, són vostès que ens duen als tribunals, però nosaltres interposarem aquest recurs perquè creim efectivament, no per fer campanya de desprestigi, sinó perquè creim que s'està vulnerant la Llei d'incompatibilitats, anirem als tribunals amb el recurs contenciós-administratiu per aclarir aquest fet. Però ja li dic la qüestió jurídica no és el que estam debatent en aquests moments, estam debatent la instrucció de l'expedient i l'acord d'arxiu de la denúncia la Sra.

Aina Salom també la pres, on s'ha vist Sr. Garcías que la persona sobre la qual s'està jutjant un tema, la Sra. Salom, prengui l'acord d'arxivar la denúncia que està posada contra ella? És que Sr. Garcías això no ho entén ningú, em sap molt de greu, però esper que vostè em doni una explicació que no sigui jurídica. A part que aquest fet també pot servir per coaccionar a tots els altres membres del Govern, és a dir, ella està davant i planteja, a veure som incompatible o no ho som? I tots els membres del Govern lliurament diuen no, és clar que no, i ella mateixa també ha de decidir que no és incompatible.

Sr. Garcías, crec que hi ha moltes coses que avui han de menester una explicació i per això hem demanat aquesta compareixença. Esper que en el segon torn d'intervenció ens aclareixi un poc més la instrucció de l'expedient. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Més intervencions? Sr. Buele per part del PSM- Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista vol agrair la compareixença que va sol·licitar el Grup Parlamentari Popular del conseller de Presidència sobre aquesta presumpta incompatibilitat de la Sra. Consellera de Salut, Aina Salom pel fet de ser titular d'una farmàcia. Volem manifestar que amb les dades que ens ha aportat avui el conseller de Presidència s'ha aclarit una situació, s'ha fet veure que està ben comprovat que la consellera Aina Salom es troba en una situació que s'ajusta a la legalitat vigent en matèria d'incompatibilitats, una situació que havia estat denunciada pel Partit Popular, que va ser sotmesa a l'expedient d'una informació reservada per part del Govern, un expedient que després va ser arxivat.

El que ens sorprèn és tot el rebombori que vol organitzar el Grup Parlamentari Popular entorn d'una situació com aquesta que si ho pensem bé és idèntica a la d'altres càrrecs públics del mateix partit que denuncia aquest cas concret. Nosaltres agràim les aportacions que ens ha fet el Sr. Conseller de Presidència i ens feim nostres les explicacions que ens ha donat perquè aclareixin una situació que des d'algun punt de vista es vol utilitzar per induir a la confusió. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Buele. Per part del Grup Socialista té la paraula la Sra. Sofia Hernanz.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sra. Presidenta y gracias también al Sr. Conseller de Presidencia que comparecía y que ha comparecido hoy aquí para dar explicaciones sobre una instrucción de un expediente sobre una presunta incompatibilidad de la Sra. Aina Salom, consellera de Sanidad. Efectivamente gracias, porque su exposición ha tenido una claridad meridiana, ha hablado sobre la denuncia realizada por el Partido Popular sobre la instrucción

del procedimiento y sobre las leyes que podrían afectar o poner en duda la actuación o situación de la consellera de Sanidad, la Ley de incompatibilidades de los miembros del Govern del año 96 y la Ley de ordenación de farmacias del año 98.

Efectivamente de lo explicado por el conseller vemos que se ajusta rigurosamente a estas dos leyes dictadas o realizadas por el Partido Popular en anteriores legislaturas y que en base a ese cumplimiento estricto de la ley se resuelve por Consell de Govern zanjar este expediente y procedimiento de información reservada. Ante esa decisión del Consell de Govern el Grupo Popular no está de acuerdo, interpone un recurso de reposición que hoy en día, si no he entendido mal y no he oído mal, está pendiente de resolución, creo que es todo bastante claro y bastante evidente. Por tanto, no puede dejar de sorprenderme que el objeto de la petición de la comparecencia de hoy parezca no ser entrar en el fondo de un tema, que de ser cierto sería tan grave como sería como un conseller tuviera una incompatibilidad y parece ser que ese no es el motivo de la comparecencia, parece ser que eso hoy no es lo importante, lo importante es como se ha instruido un procedimiento. Eso lo dice el Partido Popular y añade, pero esto no es una campaña de desprestigio, pues si esto no es una campaña de desprestigio cuando se están realizando acusaciones tan graves y se viene aquí a una comisión y se dice, no del fondo no voy a entrar porque no tiene importancia, hablemos del procedimiento. Si esto no es una campaña de desprestigio, me gustaría saber a mi lo que es una campaña de desprestigio.

Efectivamente hay un procedimiento administrativo, hay una serie de vías abiertas que se pueden utilizar tanto el Grupo Popular o cualquier otro grupo que considere que ese procedimiento no se ha realizado como debe hacerse y las vías están abiertas. Yo creo que en lugar de intentar enturbiar lo que es la vida política de nuestra comunidad autónoma, efectivamente lo que hay que hacer y lo que haría este grupo parlamentario si tuviera alguna sospecha sería acudir a los tribunales y es lo que hemos hecho cuando hemos tenido sospechas de que podría haber habido actuaciones irregulares. Por lo tanto, todo lo demás y toda esa disquisición sobre como se ha realizado o se ha dejado de realizar el procedimiento administrativo me parece como mínimo un tanto, podría decir kafkiana, pero me parece intentar lanzar humo sobre asuntos muchos más graves y asuntos que sí están actualmente en los tribunales.

También sorprende que por parte del grupo que solicita la comparecencia, parece que se reconozca que se ajusta totalmente a la legalidad, por eso no se quiere entrar porque no hay nada que decir, se ajusta a la legalidad que ya ha estado vigente en la legislatura pasada, pero quieren que hablen de la instrucción. En otros ejemplos, que no hace falta mencionar, cuando parece que ya no se está hablando de si es bonito o feo, se está hablando de una evidente infracción de la legalidad, de esos asuntos hasta que no haya una sentencia judicial firme parece ser que todo es una campaña de desprestigio, en cambio cuando no hay nada a lo que atenerse en unas acusaciones muy graves, como no se puede alegar nada, como todo se ajusta a la legalidad vamos a decir que el procedimiento no nos gusta como se ha hecho y efectivamente

entendemos también como ha dicho el conseller que no es al Govern, ni a la Conselleria de Presidencia, ni al instructor de un procedimiento de información reservada quien tiene que realizar un impulso probatorio, eso lo tienen que hacer los fiscales, yo ya entiendo que al Partido Popular la fiscalía no le resulte muy, no sabría como decirlo, que no le apetece demasiado acercarse a la Fiscalía, pero eso compete a los tribunales.

Por tanto, yo creo que en aras de la limpieza y de la transparencia, lo que se tendría que hacer si efectivamente existen pruebas, si se tienen unas dudas fundadas, es acudir a los tribunales y no estar aquí en una comparecencia parlamentaria intentando confundir diciendo que porque no gusta como se ha hecho un procedimiento sancionador o diré más, porque un procedimiento sancionador no un procedimiento de información reservada, perdón, porque el procedimiento de información reservada no ha tenido el resultado que al Partido Popular le hubiera gustado, estamos hoy aquí dando unas explicaciones que creo que se han dado con total claridad. Por tanto, simplemente quería poner esto de manifiesto y decir que sí que me hubiera gustado que hoy, ante unas acusaciones tan graves vertidas ante una consellera del Govern, hubiéramos entrado en el fondo, me hubiera gustado oír que el Partido Popular tenía argumentos para decir todas las cosas que han estado diciendo públicamente y decir que desde luego no me satisface en absoluto comprobar que eso no es así y que únicamente estábamos, efectivamente, ante una brutal campaña de desprestigio, sin fundamento alguno.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz. No hi ha més intervencions dels diferents grups. Sr. Conseller si vol donar resposta té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sra. Presidenta i gràcies a tots els grups que han intervingut pel seu to i també per les seves paraules. He de dir que el to de la Sra. Castillo em sembla correcte, però no puc estar-hi d'acord amb el fons i a més en la seva intervenció l'única cosa que em ratifica és allò que ha dit quan ha començat, que no estàvem en una campanya de desprestigi, em ratific que la seva intenció que l'única cosa que pretenen és una campanya de desprestigi, perquè al final el debat el lleven d'enmig dient que ara que vénen a discutir és la instrucció, el fons de la qüestió ja la discutirem i a més això ells ho fan per mantenir la legalitat.

Ecolí, la veritat és que..., jo també vull discutir sobre el fons i de tot, estic a disposició com a membre d'aquest Govern de discutir sobre qualsevol cosa, però vostès també han d'estar disposats a discutir de qualsevol cosa, fins i tot, estic disposat a discutir sobre les diferències que hi ha entre el Sr. Rato i la Sra. Aina Salom, perquè si vostès han mirat la legalitat el Sr. Rato deu ser molt més incompatible que la Sra. Salom, perquè el Sr. Rato dirigeix l'economia d'aquest país i jo veig que

vostès, el Partit Popular, no li demanen res i dirigeix l'economia d'aquest país i té no sé quantes mils d'empreses... Això és un poc de cinisme i li dic seriosament, si anam a cercar el fons de la qüestió, anem a cercar el fons de la qüestió, no anem a fer volar coloms que és allò que estan fent des de fa un any, fer volar coloms, crear certs dubtes dins la societat quan no tenen res, ni cap argument.

Ara la darrera que han troba és si la instrucció que s'ha fet és adequada, no a la legalitat, sinó a allò que nosaltres voldríem, perquè al final el debat que vostès ara mantenen és que la instrucció l'havien d'haver feta segons allò que nosaltres consideram que s'havia de fer i segons allò que s'havia d'haver fet, clar. Primera per una supèrbia per la seva part, es pensen que vostès tenen la veritat absoluta perquè vostès creuen que ho ha de fer. Segona, diuen que no està ben fet, per què? Perquè ho diu el Partit Popular, clar resulta que a Madrid té majoria absoluta i té la veritat absoluta, en aquesta comunitat no funcionam així, funcionam per la llei i volem la legalitat i per tant, l'estam seguin i l'estam duent totalment en línia.

Després diu, no la informació reservada a nosaltres no ens és igual. Nosaltres vàrem denunciar, vostès havien de perseguir, però i què havien de perseguir? Primera nosaltres no som fiscals, ho duguin a Fiscalia si volen que persegueixi un delictes, no ho duguin a l'Administració. Segona nosaltres no hem de perseguir ningú, nosaltres hem de comprovar que el que ens denuncien a veure si s'ajusta a la legalitat o no i vostès després diuen és que... a més fan posar en dubte tota la tramitació amb les seves manifestacions a la premsa. Vostès diuen no hi ha un informe jurídic? Primer, era necessari que l'expedient en fes un informe jurídic? No, no era necessari, per què? Perquè l'expedient el comença el secretari general tècnic de sanitat, clar el secretari no ho fa amb mutu propi, això ha donat lloc que vostès posen dubte totes les coses, que hi hagi un informe de la persona que va mirar tot l'expedient, que és un tècnic de la conselleria i està aquí a la seva disposició, el puc llegir si volen, de la tasca que va fer i de l'expedient que va mirar, però és que vostès ho posen en dubte tot, què creuen que el secretari general tècnic ho va fer per al seu propi..., sense els informes i sense això. Clar que existeix, existeix aquí un informe que li puc donar, fet per la persona que ho ha duit tot, que ratifica que ella va fer tot l'informe i clar el va firmar el secretari general tècnic, això és igual que jo el vaig aportar al Consell de Govern firmat pel Conseller de Presidència amb els avals, en aquest cas del secretari general tècnic.

Per tant, vostès posen en dubte, fins i tot, per la seva pròpia necessitat i desesperació política posen en dubte el propi funcionament de la mateixa administració i fins i tot, dels tècnics que fan feina a l'administració, tècnics que no tenen perquè ser d'un color polític ni l'altre, això ha estat firmat i està fet, fet per la funcionària tècnica superior de la secretaria general tècnica Margalida Prohens, que supòs que la coneixen, ha fet aquest paper després de les manifestacions que vostès han fet a la premsa, perquè ella no considerava que s'hagués de fer això, ni tenia necessitat d'haver-se de fer i ella ha fet un acte dient totes les feines que va fer darrera aquest tema. Clar és que arriben a qüestionar fins i tot el treball que fan els tècnics i

posant en dubte, perquè no era necessari que estès dins l'expedient i vostès diuen que és necessari, que no hi ha informes tècnics, com si acusassin que nosaltres, el que fan els polítics és una nul·litat, el que fan els tècnics està ben fet, fins i tot posen en dubte de si el secretari general tècnic s'ho inventa, per favor siguem un poc més seriosos, vostès que han tengut responsabilitats de Govern, que han governat aquesta comunitat autònoma i no s'ho prenguin tan a la lleugera.

Després diuen, és que no ens han aportat la documentació del substitut, vostès saben que hi havia substituïts, vostès ho saben perquè a més vostès ho admeten dins el propi recurs que hi ha substituïts. Troben vostès, sabent que hi ha substituït, que han d'armar tota una polèmica dient perquè a la fulla del paper no s'ha donat el substitut quan no era necessari que es posés, també el tenim i també els ho podem aportar i vostès també ho saben i ho coneixen, per què vostès no ens duen en algun moment proves i documents que ens diguin que hi ha contractes de la Sra. Salom amb tots aquests organismes, consell i Ajuntament de Palma? Perquè no en tenen i aquesta és la realitat. Clar a mi em dol haver de parlar de tot això, em dol perquè la veritat és que jo he estat a l'oposició, però consider que vostès es passen una mica en aquests temes, perquè si no tenen més arguments que fer rodes de premsa i cada vegada que els envien un paper fer una roda de premsa, això és igual que fer una roda de premsa perquè a un moment determinat els varen contestar i en el peu de la contestació no vàrem pensar a posar que podrien fer un recurs de reposició, vostès ho saben, saben que si no està en el peu també el poden fer en el recurs de reposició, això qualsevol jurista ho sap, ara no me'n record de l'article de la llei que ho diu, aquí hi ha juristes que per ventura m'ho poden dir, però vostès fan una roda de premsa dient, "graves errors quan ens ho envien i tal", home això és la seva voluntat, que diu vostè, de mantenir la legalitat, no en tenen cap de voluntat de mantenir la legalitat, l'única voluntat seva és embrutar l'aigua i tirar pedres, jo crec que alguna vegada en el seu propi terrat.

Després diu, jo ja li vaig contestar amb tots els arguments, els arguments que vostè ha donat jo ja li he contestat dins la meua exposició, no sé si m'ha escoltat, però jo ja li he contestat tot, però clar té dificultats quan una cosa es du pensada per ventura es pensa que no..., jo he entrat en el fons i li he contestat tots els seus arguments, fins i tot l'argument que ara em diu, em diu l'extensió no és una qüestió jurídica, com que no és una qüestió jurídica? I quan és qüestió jurídica, quan vostè ho diu? No, vostès fan un recurs de reposició i els contestaran jurídicament i jo els dic jurídicament que no hi ha cap element que sigui de nul·litat el fet que la consellera hi participés i li puc assegurar que jo que era membre del Consell de Govern no em vaig sentir gens coaccionat, a mi no em varen coaccionar, perquè a més encara sumen això, vàrem estar coaccionats, els consellers vàrem estar coaccionats perquè hi havia la consellera. Vostès fan unes al·legacions i diuen que això de legalitat i jo li dic jurídicament no ho és, no és nul i jo li he dit i vostè em diu no, no em parli jurídicament, és que està molt malament que hi fos, no està malament si està malament per la llei, si no està malament per la llei no és malament que hi estigui, o seran vostès que diran que està malament o no està malament? Perquè clar vostès moltes lliçons de legalitat i ara

n'hi diré una, si per mantenir la legalitat, demanen als seus 33 alts càrrecs de l'Administració anterior que encara no han fet declaració de patrimoni, ni declaració d'activitats, se'n cuidin perquè nosaltres els remetem cartes i no vénen a fer la declaració, estan obligat per llei i li vull recordar que hi ha consellers de l'anterior Govern, 3 consellers i 33 càrrecs que encara no han declarat, segons la Llei d'incompatibilitats, la seva declaració de béns, activitats, ni patrimoni, es preocupin d'això si és veritat que volen mantenir la legalitat, aquests deuen estar dins una total il·legalitat, si vostès volen tanta legalitat que facin la declaració, es preocupin, li puc donar els noms perquè es faci aquesta feina, no els diré públicament perquè no és el meu estil, ni la meua manera de fer-ho, però a vostè li puc dir perquè vostè se'n cuidi perquè en té algun ben a prop i se'n podrà cuidar fàcilment.

Per tant, crec que hauríem d'acabar amb aquest "cuento", perquè al final no és més que això, un "cuento" que vostès s'han inventat damunt aquest tema, tancar el tema, si troben i és cert que tenen proves vagin als jutjats, no ens preocupa el més mínim i també li he dir que nosaltres li contestarem el recurs de reposició, és cert han passat els 30 dies, s'està redactant i li contestarem el recurs de reposició i vostè té dret de posar-ho en mans dels jutjats o en rebre el recurs de reposició també posar-ho en mans dels jutjats, no tenim cap problema, ni un, perquè jurídicament estam ben tranquils i ben segurs que hem fet les coses ben fets i això és... i que la consellera ha donat exemple, ha complert la legalitat, la legalitat que he de dir vostès la varen posar en llei, no la varen aplicar mai perquè no tenien un reglament, la varen aprovar en el 96 i la varen haver d'aplicar aquest Govern quan va entrar fent el reglament, mai la varen aplicar, fins i tot en el 98 vostès varen fer una llei pel cas d'un farmacèutic, no sé per què devia ser, però vostès no sense aplicar fins i tot la pròpia Llei d'incompatibilitat l'any 98 canvien la Llei d'incompatibilitat i fan una excepció cas concret en el cas de farmacèutic, article 11 de la Llei del 98 i ara resulta que vostès ens han de donar lliçons d'incompatibilitat i no sé quantes coses més. Miri és un poc absurda la seva posició, 96 fan una llei..., miri li torn dir, fan una llei l'any 96 que no entra en vigor, però tenen el reglament i no l'apliquen mai, però en el 98 alguna cosa devien pensar que han una excepció a la Llei d'ordenació farmacèutica pels cas concret d'això, perquè per ventura podien haver vist que els afectaria per alguna cosa a vostès i ara resulta que tot això és incompatible quan vostès han fet les lleis i ho han fet tot.

Per favor, Sra. Castillo el seu paper és ben pobre, si els arguments són els que han exposat fins ara, per favor tanquin això es dediquin a fer oposició, facin propostes serioses, facin propostes en aquest Parlament, com saben moltes de les propostes que fan vostès serioses nosaltres les acceptam perquè hi ha moltes lleis que acceptam coses, deixin de banda aquesta polèmica que per ventura mediàticament els fa sortir als diaris, però que al final com tots sabem no serveix de res.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Garcías. Grups que volen intervenir? Sra. Castillo té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Garcías, de totes maneres jo faria un pensament, el primer pensament que faria després de totes les intervencions que hem sentit aquí és que Esquerra Unida no ha dit res, jo l'he trobada a faltar, és que el portaveu ni tan sols s'ha pronunciat, entenc que el Sr. Buele, bé el pacte no està passant pel seu millor moment i un ha de fer el que pugui és veritat, però Esquerra Unida no ha dit res, per tant, home jo no estaria tan segur de què allò que han fet ha estat ben fet i la Sra. Hernanz del PSOE, *yo entiendo su empecinamiento en defender a una compañera, esto le honra, sin duda*.

Però bé, jo ho explicaré perquè veig que no ha quedat gens clar. Mirin una cosa és la responsabilitat de la consellera de Salut la Sra. Aina Salom, com a consellera de Salut, presumiblement incompatible i un altre cosa molt diferent és la responsabilitat d'aquest Govern per a l'instrucció de l'expedient de presumpte incompatibilitat, si no queda clar ho puc tornar repetir no tenc cap inconvenient. Són dues coses totalment diferents, és a dir, aquesta compareixença no s'hagués demanat mai si les coses s'haguessin fet bé, si nosaltres no pensàssim que el que hi ha aquí és un encobriment de tota regla del Sr. Antich cap a una consellera del seu Govern, són dues coses que no tenen res a veure, una cosa és la responsabilitat de la consellera de Sanitat i una altra cosa és la responsabilitat del Govern, la responsabilitat del Govern és per la instrucció de l'expedient i a posta avui només estic parlant de la instrucció de l'expedient. Sra. Hernanz, el recurs contenciós jo li he anunciat que l'interposarem, jurídicament ja es veurà si realment existeix aquesta incompatibilitat o no, però avui som aquí per decidir si aquest Govern ha de demanar responsabilitats per la vergonya que és per a tots els ciutadans la instrucció d'aquest expedient, que han demostrat una prepotència i una falta de transparència absoluta.

Li he de dir que no tenc cap inconvenient en discutir sobre el fons d'aquesta qüestió, cap, a part que no he donat cap roda de premsa sobre aquest tema, ni una Sr. Garcías, jo entenc que vostè en sanitat sent moltes rodes de premsa perquè és veritat que la consellera titular de Sanitat sí que en fa, cada dia una, però jo sobre aquest tema no he fet cap roda de premsa, però no tenc cap inconvenient en discutir sobre els fons, però consider que això ja és una qüestió jurídica, no és aquí on s'ha de discutir, si vostès volen parlar sobre el fons demanin una compareixença de la consellera de Salut, ella ho pot fer per explicar aquest tema. Però no em digui que no vull entrar en el fons perquè no tenc cap inconvenient.

Com a conclusió, Sr. Garcías, depurant de tot allò que s'ha parlat aquí i parlant de la instrucció de l'expedient i de la responsabilitat del Govern, mentides Sr. Garcías, mentides una darrera l'altra, vostè em dirà que els consellers del PP no varen

fer declaracions, d'acord, no Sr. Garcías jo li estic dient que la Sra. Consellera de Salut la Sra. Aina Salom, una de dues, o va dir mentides quan va declarar la farmàcia com a activitat i era patrimoni, o la Sra. Salom ha dit mentides ara en l'encobriment del Govern perquè la té declarada com a activitat econòmica i diu que és administració de patrimoni, mentides Sr. Garcías i ens estam acostumant massa a les mentides del Govern. Mentides, com l'informe del Consell Consultiu, l'informe del Consell Consultiu fins i tot, es va traduir literalment a un mitjà de comunicació, es va anunciar que existia i no existeix. És més, li puc dir que dia 12 d'abril es va fer una entrevista en el mateix mitjà de comunicació local al Sr. Oliver Araujo, que és el President del Consell Consultiu, vostès el coneixen molt bé i diu: *"en un momento dado se dijo que la compatibilidad de la Sra. Aina Salom estaba avalada por el Consell Consultiu"*, pregunta, contestació *"eso nunca vino al Consell Consultiu, podría haber venido como consulta facultativa del presidente, pero no era materia del Consell Consultiu, ni nos llegó"*.

Vostè diu que no fa falta, home jo crec que el primer que han de fer, sobretot si vostès fonamenten la seva decisió en termes jurídics, és demanar un informe jurídic, és el primer que s'ha de fer, però no després de la denúncia del PP, perquè no ens serveix de res l'informe que ha fet vostè després. També li vull dir que *excusatio non petita, accusatio manifesta*, perquè varen fer aquest informe després i no el varen fer abans que era quan tocava. Però en definitiva, mentides, vostès varen dir que hi havia un informe del Consell Consultiu posant en entredit la dignitat d'aquest òrgan d'assessorament del Govern, per dir-ho d'alguna manera i és mentida, mentida rera mentida. En definitiva, nul·la activitat, informes que no existeixen, mentides sobre patrimoni o activitat econòmica, resolucions tendencioses fetes abans de dia 1 de gener, per evitar pronunciar-se sobre la situació sortida arrel de les transferències de les competències de sanitat i, com a rematada, la participació de la consellera a la presa de la resolució d'arxiu de la causa.

Miri, Sr. Garcías, crec que tot això el que indica és una verdadera prepotència per part d'aquest govern, no ha actuat amb transparència i el que hi ha hagut ha estat un encobriment del Sr. Antich i de tot el Govern que li dóna suport també i de la resta de partits polítics, que avui, fins i tot, ni tan sols s'han atrevit a pronunciar-se aquí, per encobrir una situació que pareix ser molt irregular per part de la consellera. Encobriment, Sr. Garcías, encobriment que ha de menester depurar responsabilitats, s'han de demanar responsabilitats perquè, ja li dic, jo no estic xerrant de la consellera de Salut si és compatible o no, estic xerrant de què aquest Govern el que ha fet ha estat encobrir una situació, i això ha de menester responsabilitat, Sr. Garcías.

Gràcies.

(El Sr. Secretari substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Castillo. Tiene la palabra el Sr. Buele, por el PSM. Pues, entonces, tiene la palabra la Sra. Hernanz.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias. Muy brevemente, pero es que, si al principio felicitaba al conseller porque su exposición había sido diáfana y manifestaba mi sorpresa porque resultaba que hoy no estamos aquí para hablar del fondo sino del procedimiento, ahora ya mi grado de estupefacción está alcanzando límites insospechados. Se nos aclara con mucho énfasis y parece que se nos está acusando de algo gravísimo, por el énfasis, pero se dice muy claramente que aquí no se habla de la responsabilidad de la consellera sino que se habla de la responsabilidad del Govern por como se ha instruido el procedimiento que, supuestamente, encubre -y se ha utilizado la palabra encubrimiento- una situación, y no se ha añadido nada más; una situación que, si parece ser que es todo perfectamente ajustado a la legalidad, que parece ser que aquí nadie tiene un argumento para decir lo contrario y se está manifestando aquí que está el Govern encubriendo una situación que, una situación regular, una situación legal, ¿es eso encubrir? Lo que se encubre son los delitos, son las situaciones contrarias a la ley, eso es encubrimiento; el sacar una resolución diciendo que una determinada actuación o situación es perfectamente ajustada a derecho, manifestar aquí, en sede parlamentaria, que eso es encubrimiento es, como mínimo, un aberración parlamentaria y una aberración jurídica.

Y me parece, y lo decía en mi primera intervención, y no estoy apoyando a ninguna compañera, estoy analizando lo que aquí he oído y lo que aquí se ha dicho, y lo que aquí he oído hoy ha sido una explicación que nadie ha sabido rebatir sobre una situación que se ajusta perfectamente a la legalidad, y he oído a un grupo parlamentario que, después de haber intentado montar un show mediático, con mentiras, y ahora sí que lo digo con toda claridad, mentiras; porque después de las dos intervenciones de la portavoz veo que el grupo parlamentario no tenía absolutamente ninguna prueba de lo que decía, pues ahora, como dice, es verdad, no puedo probar, no tengo ninguna prueba de lo que dice es verdad, vamos a analizar el procedimiento administrativo y vamos a intentar montar otro show. Aquí ha habido, no ha habido ninguna situación de una consellera del Govern no ajustada a la legalidad y por lo tanto es imposible que haya un encubrimiento. Y utilizando este tipo de palabras, referidas todas ellas a conductas delictuales, pero referidas a una conducta que se sabe perfectamente ajustada a derecho, lo único que se está intentando es confundir. E insisto, creo que lo que intenta el Partido Popular es correr cortinas de humo sobre situaciones que tiene encima muy complicadas, pero que, en primer lugar, no consigue apartar la atención de ellas; y, en segundo lugar, le hace un flaco favor a la vida política de esta comunidad autónoma.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Hernanz. Tiene la palabra, para concluir la cuestión, el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Sí, gràcies, Sr. President. La veritat és que, per cortesia parlamentària purament, perquè si he de contestar les paraules altisonants, mentides, prepotència, tot això no té res a veure amb el que xerràvem. Jo tenc un aprecí important al Parlament, crec que duc quasi la meitat de la meua vida sent parlamentari, i el Parlament crec que ha de servir per dirimir i perquè qualque vegada el Parlament també pot servir perquè un, quan veu que no té, que els arguments no són sòlids o, almenys, a jo em passava quan tenia menys anys, qualque vegada havia de tornar enrera i bé, allò que diuen: tornava vermell. Ara el que veig és que vostè, a pesar de la joventut que té, no torna vermella; i això és perillós, un polític que fa aquestes coses és molt perillós, és perillós perquè no té una concepció, com jo tenc, del que ha de ser la política, vostè té una concepció, crec, errada del que és la política. Però aquests valors cada un les té i per tant, de vegades, els que pensam així hem de conviure amb els que no pensen així, i això sí que em preocupa, perquè les grans paraules buides de contingut, les grans paraules que poden ferir l'adversari, però sense darrera haver-hi argumentacions, es queden en grans paraules i l'únic que fan és el desprestigi de la classe política, en general. I a la classe política hi estan vostès i hi estam nosaltres, els que estan en el Govern i els que estan a l'oposició, i per tant crec que aquest camí no és el camí adequat.

I jo, com li deia, en duc molts d'anys, i també vaig ser jove, per ventura vaig fer paraules molt altisonants i per ventura el temps també m'ho ha fet aprendre, però pens que tampoc no utilitzava les formes i les maneres i les paraules que vostè utilitza. I li don un consell: no vagi per aquesta via, perquè això per ventura la pot cremar, i això li donarà l'estrella durant dos dies, però no es preocupi que els seus companys per ventura qualque dia la deixaran a l'estacada amb aquestes grans manifestacions, perquè canviaran de línia. Per tant, no es cregui que això sigui només o pugui ser tan bo si vostè ho fa per escalar políticament, però li puc assegurar que la política no només és per escalar políticament, perquè és l'únic que pens escoltant la seva intervenció. I li estic xerrant amb el cor, és l'únic que pens després de la seva intervenció, perquè vostè no ha dit res, vostè no ha dit res una altra vegada; vostè ha dit: mentides, prepotència, tal; grans paraules, però no ha aportat res més. I després diu, i al final acaba dient: pareix ser. Home, pareix ser! Torna dir: pareix ser; si vostè està tan segura no és pareix ser, vostè em diu això, això i això, la seva missió com a oposició és, com a govern, fer-me caure a jo, ho tenc claríssim, ho és la seva missió, per tant, me digui això i això, no pareix ser i pareix ser i pareix ser. I ara resulta que la instrucció pareix ser, per a nosaltres..., doncs no, pareix ser no, si vostès tenen proves, tenen arguments me'ls dugui aquí i jo, polític, o hauré de tornar vermell o li hauré de donar la raó. El que no pot ser és que faci paraules per als mitjans de comunicació i que quedin,

mentides, prepotència i que és l'únic que serveixi. Pot ser que no hagi fet rodes de premsa, però són les mateixes paraules - que jo no m'havia dedicat a aquest tema- que m'he llegit del que surt de les seves manifestacions en tot aquest tema, les ha repetit igual, fa un any que repeteix el mateix, un any que repeteix el mateix: mentides, que això tal, que és una mentidera, les mateixes paraules ha utilitzat. Home, ja és hora, després d'un any, que passi de les paraules a l'acció i que ens digui on són, quines són, com són i que me les debati.

Ara resulta que una que me deia que era una gran mentida, ara l'informe jurídic que li he dit que està fet tampoc no és vàlid; ara resulta que ..., escolti, és que a vostè no li és res vàlid. I jo li he explicat clarament, és a dir, no era necessari, s'ha fet a mutu propi dels propis tècnics de la conselleria perquè veuen que el que vostè diu no s'ajusta i se senten agreujats ells mateixos; que aquesta és la realitat. Tenim una administració que compleix unes obligacions i qualche vegada els que, en teoria la dirigim o, en teoria, l'hem de dirigir, deim barbaritats que de vegades ofenen. I la veritat, vostè, amb les seves paraules que diu que no ha fet rodes de premsa, però sí que han sortit als diaris, ofèn.

I després me dona al final tota una argumentació del Consell Consultiu. Mira, ha sortit un mitjà de comunicació, el Govern no ha manifestat mai que l'òrgan competent en aquest tema hagués de ser el Consell Consultiu, i vostè fa voltes amb el tema del Consell Consultiu, ¿ho hem dit nosaltres cap vegada?, o ha dit el Govern en cap moment, com a Govern, ha dit en cap moment? Què ha sortit als mitjans de comunicació, jo no dubto de res del que surt als mitjans de comunicació, tampoc no dubto del que diu vostè als mitjans de comunicació, no dubto de res; però no m'ho atribueixi. Jo li he dit res d'això, com a Govern? No li he dit res, el que hi ha és el que hi ha.

I per acabar, esper que després d'aquesta compareixença meva, dues coses: una, si volen seguir amb el tema ja saben el camí que han de seguir, nosaltres estem ben segurs del compliment de la legalitat; i, segona, els demanaria que, si no segueixen per aquest camí, que vostès saben que el poden seguir, moderin el seu llenguatge, es dediquin a fer oposició i no emprin aquestes paraules que fa un any que empenen que, tanmateix, al final no tenen resultat, més que grandiloqüència per voler sortir i fer una pàgina de diari.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Garcías. I s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma